

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak

w sprawie **B. M.**

skazanego z art. 11 § 1 dkk w zw. z art. 208 dkk w zw. z art. 60 § 1 dkk i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 27 marca 2013 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Sądu Apelacyjnego w .z dnia 7 marca 2013 r.,

odmawiające przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Do Sądu Apelacyjnego w Ł. wpłynął wniosek skazanego B. M. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 6 lutego 1996 r., utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Ł. .z dnia 20 czerwca 1996 r.

Zarządzeniem z dnia 21 grudnia 2012 r., Sąd Apelacyjny w Ł. wyznaczył ww. skazanemu obrońcę z urzędu w celu zbadania akt sprawy Sądu Rejonowego o sygn. VIII K .../95 i ewentualnego sporządzenia wniosku lub złożenia oświadczenia przewidzianego w art. 84 § 3 k.p.k. (k. 495, t. III).

Wyznaczony z urzędu obrońca złożył do akt sprawy oświadczenie w trybie art. 84 § 3 k.p.k. odmawiające sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania w sprawie dotyczącej skazanego wobec braku podstaw do jego wniesienia (k. 504, t. III). Wobec powyższego, Sąd Apelacyjny zarządzeniem z dnia 25 stycznia 2013 r. (k. 507, t. III) na podstawie art. 120 k.p.k. w zw. z art. 545 § 2 k.p.k. wezwał B. M. do usunięcia braku formalnego wniosku o wznowienie

postępowania poprzez sporządzenie i podpisanie przez adwokata ustanowionego z wyboru. Brak formalny nie został skutecznie usunięty przez skazanego, co skutkowało wydaniem zarządzenia przez Sąd Apelacyjny z dnia 7 marca 2013 r.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył skazany podnosząc, że przebywa obecnie w areszcie śledczym i nie jest tam zatrudniony. Nie posiada środków finansowych, ani majątku. Nadto nie może liczyć na pomoc najbliższych gdyż jego rodzice nie żyją.

Sąd Najwyższy zaważył, co następuje:

Zażalenie skazanego nie jest zasadne, a podniesione w nim argumenty nie mogą skutecznie podważyć decyzji Sądu Apelacyjnego.

W pierwszej kolejności wyjaśnić należy skarżącemu, wobec zawarcia w treści zażalenia obszernej argumentacji dotyczącej zasadności podstaw wniosku o wznowienie postępowania, że błędnie postrzega on rolę sądu odwoławczego wypowiadającego się w przedmiotowej kwestii. Rolą Sądu Najwyższego rozstrzygającego w niniejszym postępowaniu jest przede wszystkim skontrolowanie, czy zaskarżone zarządzenie znajduje oparcie w przepisach prawa. Sąd Najwyższy nie może badać zasadności skazania, jak też istnienia przesłanek do wznowienia postępowania.

Analiza akt sprawy przeprowadzona pod kątem prawidłowości zaskarżonego zarządzenia dowiodła tymczasem, że jest ono zgodne z prawem.

Z treści art. 545 § 2 k.p.k. jednoznacznie wynika, że „wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego”.

Słusznie zatem Sąd Apelacyjny uznał, że wniosek skazanego o wznowienie postępowania dotknięty jest brakiem formalnym, co skutkowało odmową jego przyjęcia. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że umożliwiono przecież skazanemu skorzystanie z pomocy prawnej wyznaczonego obrońcy z urzędu, zaś fakt, że skazany nie był zadowolony stanowiskiem wyrażonym w opinii o braku podstaw do sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania, nie narzuca konieczności wyznaczenia kolejnego adwokata z urzędu do badania podstaw wniosku.

Skazany prawidłowo został wezwany do usunięcia braku formalnego poprzez sporządzenie i podpisanie wniosku o wznowienie postępowania przez obrońcę z wyboru. Podnoszone przez B. M. argumenty o słabej kondycji finansowej

związanej z brakiem zatrudnienia w areszcie śledczym, nie są w stanie skutecznie podważyć trafnej decyzji Sądu Apelacyjnego podjętej w zaskarżonym zarządzeniu.

Nadmienić jedynie należy, że złożenie wniosku o wznowienie postępowania na korzyść nie jest ograniczone żadnym terminem, zatem skazany może to uczynić w przyszłości po zebraniu odpowiednich środków finansowych i zleceniu sporządzenia wniosku ustanowionemu przez siebie adwokatowi.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.